

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, pe cauza penală în privința lui:

Gribineț Alexandru Pintilie, născut
la 14 noiembrie 1970, originar și locuitor al
s. Topala, r-nul Cimișlia;

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 13.08.2013 – 11.07.2014;*

- *instanța de apel: 19.08.2013- 11.11.2014;*

- *instanța de recurs: 19.02.2015- 18.03.2015;*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2014, Gribineț Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 400 (patru sute) unități convenționale, ceea ce constituie 8 000 (opt mii) lei.

Prin aceiași sentință au fost condamnați și Salagor Ștefan, Grib Dumitru, Gribineț Nicolae și Basarab Radion, însă în privința acestora hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Gribineț Alexandru, Salagor Ștefan, Grib Dumitru, Basarab Radion și Gribineț Nicolae împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjungată în procedură separată, în seara de 27 octombrie 2012, aproximativ pe la ora 22.30, aflându-se la hramul satului Topala raionul Cimișlia în apropiere de magazinul din centrul satului, prin acțiunile lor intenționate, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra lui Crețu Ecaterina și Racilă Eduard, ambii locuitori ai mun. Chișinău, str. Titulescu 33, ap. 76, i-au maltratată prin acțiuni de lovire cu pumnii și cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, în urma cărui fapt Ecaterinei Crețu, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 254 D din 17 decembrie 2012, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de echimoze pe membrele inferioare, care se califică ca vătămări corporale

neînsemnate, iar lui Eduard Racilă - leziuni corporale sub formă de extirpația posttraumatică a dinților 1,2 pe maxila din dreapta cu hemoragie și edem la nivelul gingiei la acest nivel, echimoze pe față, gât, torace, excoriații pe genunchiul stîng, articulația talo-crurală din stînga, echimoză și excoriație după urechea dreaptă, care duc la dereglarea sănătății pe timp scurt de la 6 pînă la 21 zile și se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Alexandru Gribineț a declarat apel, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că:

- instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile martorilor Cernei Natalia, Scrob Vitalie și Stoian Vasile;
- declarațiile părții vătămate Racilă Eduard precum că a fost bătut de Gribineț Alexandru nu au fost confirmate prin alte probe examinate în cadrul cercetărilor judecătorești;
- declarațiile martorului Grișca Vasile nu corespund adevărului și au fost depuse în favoarea părții vătămate Racilă Eduard;
- în acțiunile inculpatului Gribineț Alexandru nu sunt semnele încălcării grosolane a ordinii publice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat, ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gribineț Alexandru a săvîrșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și au fost corect apreciate, respectîndu-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul penal a conchis că vina inculpatului în comiterea faptelor imputate se dovedește integral prin cumulul de probe ce coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părților vătămate Răcilă Ecaterina și Crețu Ecaterina;
- declarațiile martorilor Cernei Natalia, Grișca Vasile, Ursuleac Eduard, Babin Irina, Scrob Vitalie, Samoila Iolanta, Stoian Vasile;

Colegiul penal a considerat că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Gribineț Alexandru de comiterea faptelor imputate nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către el a faptelor incriminate.

Astfel, Colegiul penal a constatat cu certitudine că Gribineț Alexandru a comis infracțiunea imputată și că acțiunile acestuia au fost corect calificate și se încadrează în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, după semnele: *huliganismul, adică încălcarea*

grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se manifestă printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Referitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale acestora.

Astfel, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului Gribineț Alexandru, ținând cont de circumstanțele reale și personale, iar careva abateri sau încălcări de ordin procedural, de către instanța de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, în opinia Colegiului penal, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

5. Împotriva hotărârilor menționate, avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Gribineț Alexandru, a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel greșit a interpretat probele cauzei și anume declarațiile părții vătămate Răcilă Eduard și a martorului Scrob Vitalie.

Totodată, recurentul a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor din apel și anume:

- nu s-a pronunțat asupra declarațiilor părții vătămate Crețu Ecaterina, date în cadrul cercetării judecătorești ce nu corespund adevărului și au fost depuse pentru a ușura poziția lui Răcilă Eduard;

- părțile vătămate E. Răcilă, E. Crețu și D. Ursuleac nu confirmă faptul că martorul Grișca Vasile a fost prezent la locul conflictului și ar putea confirma careva fapte importante.

Mai mult, instanța de apel a apreciat critic declarațiile tuturor inculpaților, bazându-și soluția pe presupuneri, calificând greșit acțiunile lui Gribineț Alexandru.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, deoarece instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel adoptând o hotărâre legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii*

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul a invocat în recursul ordinar ca teme pentru recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și anume: *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, dar de fapt referindu-se la dezacordul său cu aprecierea probelor și solicitînd pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, eroare prevăzută de fapt la pct. 8) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs lecturînd textul recursului remarcă că autorul acestuia a invocat faptul că instanța a comis o eroare de fapt care a afectat soluția acesteia, însă nu a specificat care anume este eroarea comisă.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

La soluționarea cauzei, instanțele au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, au cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți verificîndu-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat au confirmă vinovăția inculpatului Gribineț Alexandru în săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de apel în decizie a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză și toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză, argumentînd detaliat și aplicarea pedepsei.

Mai mult ca atît, Colegiul penal menționează că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele apelantului invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora, făcînd trimitere la probele cercetate pe parcursul examinării cauzei.

Totodată, instanța de recurs precizează că, inculpatul nu-și recunoaște vina aceasta fiind o modalitate de eschivare de la răspunderea penală, însă vinovăția acestuia se confirmă prin circumstanțele stabilite și probele cercetate la examinarea cauzei și

apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar acțiunile lui Gribineț Alexandru corect au fost calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Mai mult, Colegiul precizează că instanța de apel printr-o apreciere justă a probelor corect a menținut hotărârea instanței de fond, iar motivele aduse de recurent precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar ține de starea de fapt, aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii judiciare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanțelor inferioare, deoarece corespund circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu persistă în cauză, iar hotărârile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexandr Curtev în numele inculpatului Alexandru Gribineț, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 11 iulie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2014, pe cauza penală în privința lui Gribineț Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 01 aprilie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun